

[Holdgaard.]

mende Tid, at man kan drøfte alle de Spørgsmaal, som skal drøftes, paa en fuldt saglig Maade.

Jeg tror, at flere er forbavtede over den Tale og den Kritik, som det ærede Medlem kom med her, ogsaa fordi jeg saa udmærket husker det første Møde, det ærede Medlem deltog i; da lovede han sin loyale Støtte og Samarbejde i enhver Sag, som Udvalget maatte betro ham. Altsaa gik det ærede Medlem da ind under den Arbejdsmetode, at man skulde dele Arbejdet imellem sig.

Det er rigtigt, som det blev skildret af det ærede Medlem forleden Dag, at vi deler Arbejdet indenfor forskellige Udvalg. Det er ganske nødvendigt. Vi fik da i øvrigt heller ikke noget at vide om, hvordan det ærede Medlem Hr. Ulrich vil have det ordnet; det ærede Medlem udtalte kun nogle meget nedsættende Bemærkninger om de Arbejdsvilkår, der var, de var ikke tilfredsstillende for de enkelte Medlemmer, de var i højeste Grad uheldige, og de skulde ændres, saaledes at det ikke kunde ske, at man fik Meddelelse i et Udvalgs møde om en Beslutning, som var truffet af det Udvalg, man havde overladt den paagældende Sag til.

Jeg vil dog gerne spørge det ærede Medlem, hvordan han kan tænke sig det ordnet paa en anden Maade, for det kan dog vel ikke være det ærede Medlem Hr. Ulrichs Mening, at et Udvalg paa 15—16 Medlemmer skal beskæftige sig med enhver Sag, der foreligger, ved ethvert Tilbud paa Jord skal rejse ud og se paa det?

Nu f. Eks. i Forgaars var jeg oppe i Hjørring Amt ved Vraa for at se paa 75 Tdr. Land, der var tilbudt os. Er det nu Mening, at hele Udvalget skal rejse op for at se paa et saadant Jordareal? Saa maa jeg sige, at saa bliver det en dyr Administration. Hvis ogsaa de Penge, som de Konservative vil bevilge, skal bruges til en saadan Administration, vil det meste gaa til dette. Men det vil jo ogsaa være en praktisk Maade at hindre, at der blev Penge til praktiske Udstykningsformaal.

I øvrigt er denne Forretningsgang enstemmig vedtaget i Udvalget, og jeg vil i alt Fald udtale som min Opfattelse, at jeg tror, at det ærede Medlem er for ny i Arbejdet til at rette en saadan Kritik, som han rettede forleden Dag.

Men af en anden Grund har jeg ogsaa en særlig personlig Anledning til at beklage det Skifte, der er sket, idet Landstingsmand Dækker jo har Bopæl i Jylland og derfor havde sin Arbejdsplads der. Det

ærede Medlem Hr. Ulrich bor her i Nærheden af Storstaden, og derfor har man paalagt mig at tage baade Ringkøbing Amt, Hjørring Amt og Thisted Amt, og det er ikke saa særlig behageligt. Hvis det i nogen Grad skulde være Misundelse mod mig, der ligger bag det ærede Medlems Tale, overlader jeg gerne baade Hjørring Amt og Thisted Amt til det ærede Medlem Hr. Ulrich for Fremtiden. Jeg vil tro, at det vil faa en meget gavnlig Indvirken paa hans Bedømmelse af hele Arbejdsplanen, om han fik et saadant praktisk Kursus og kom ud i Landet og saa, hvordan Stillingen er, saa bliver han sikkert klogere.

Jeg vil derfor gerne slutte disse Bemærkninger om dette Spørgsmaal med at tilbagevise som ganske ubeføjet den Kritik, der er rejst mod den Forretningsgang, der arbejdes efter i Jordlovsudvalget.

Det ærede Medlem Hr. Ulrich var saa optaget af at kritisere alt og alle, at han var lige ved at have glemt sit eget Lovforslag. Derved var selvfølgelig heller ikke sket nogen Skade, det er ikke derfor, jeg nævner det; for ved det Lovforslag, som han paa sit Partis Vegne har stillet, har han jo sat baade sig selv og Partiet udenfor den praktiske Lovgivning, vi her taler om. Dette Lovforslag er af den Beskaffenhed, at det kun søger at hjælpe dem til Jordlodder, som i strengeste Forstand kan komme til Ejendomme uden Statens Hjælp. Det kan ikke være Mening, at vi skal bruge Statens og Skatteborgernes Penge udelukkende til at hjælpe dem, om hvem man kan sige, at de maaske nok kunde komme i Vej alligevel. Jeg tror derfor, at man kan sige, at ved det Lovforslag har det ærede Medlem sat baade sig selv og sit Parti hen i den Ubemærkethed, hvor de naturligt hører hjemme i dette Spørgsmaal.

Det ærede Medlem gjorde Forsøg paa at efterabe Partiet Venstre i den noksom bekendte Frase, at kun Selveje giver Fremdrift. Det har vi nu hørt saa mange Gange, og i denne Forbindelse tænker man vel nok særlig paa 4. Oktober-Lovens Husmænd, paa de Folk, som gaar ind under disse Loves Brugsform.

Jeg vil gerne derom sige, at det er fuldkommen fri Fantasi — fuldkommen fri Fantasi — at tale om, at det hemmer Fremdriften og Initiativet at gaa ind under denne Brugsform. De ærede Medlemmer, der taler saadan, ved ikke, hvad de taler om, de kender ikke Forholdene. Vi, som kender de praktiske Forhold i disse Husmandsbrug, ved, at Indehaverne